

Dimensiunea teologică a exploatării mediului cu implicații asupra sănătății umane

Popescu Cristian George – student FTOUB anul II TP

Introducere

- Apariția ereziilor moderne în strânsă legătură cu mediul
- Importanța evaluării factorului mediu din punct de vedere teologic
 - Există răspunsuri din perspectivă teologică privind protecția mediului?
 - Cum abordăm acest subiect din punct de vedere teologic?
 - Identificarea elementelor teologice în cadrul relației om-mediul (Cartea Facerii din Sfânta Scriptură)

LEGĂTURA OM-NATURĂ ȘI DE CE ESTE PEDEPSITĂ NATURA DIN CAUZA PĂCĂTELOR OMULUI?

I. Natura – imaginea unui sistem în echilibru, plăcut, armonios

- După ce Dumnezeu a făcut mediul înconjurător l-a făcut pe om și a lăsat totul într-o armonie perfectă, echilibru – ecosistem (regn vegetal și regn animal).
- În Fac. 1:26-30: Natura este făcută pentru a fi „stăpânită” de către om, iar pământul pentru a fi „supus” omului.

Dumnezeu ne dă tot ce avem nevoie pentru a trăi pe pământ, punându-ne într-o relație directă cu natura pe care o stăpânim.

Se desprinde ideea echilibrului perfect al naturii în centrul acesteia fiind omul (care o stăpânește): „să stăpânească”, „supuneți-l”, „făcute frumos”, „era bine”, etc..

LEGĂTURA OM-NATURĂ ȘI DE CE ESTE PEDEPSITĂ NATURA DIN CAUZA PĂCĂTELOR OMULUI?

II. Căderea omului ca urmare a păcatului – se schimbă imaginea inițială, apare focul, teroarea, moartea

Fac. 6:5-7: „răutatea oamenilor”, „Pierde-voi de pe fața pământului pe omul pe care l-am făcut”, „De la om până la dobitoc și de la târâtoare până la păsările cerului, tot voi pierde, căci îmi pare rău că le-am făcut”

Sf. Ioan Gură de Aur spune că: pământul „ia parte la pieire” deoarece animalele au fost create pentru om și pentru ca să înțeleagă acesta „cât de mare este mânia lui Dumnezeu”.

Fac. 19, 25: „A nimicit cu desavarsire cetățile acelea, toată câmpia și pe toți locuitorii cetăților și **tot ce creștea pe pământ**”

Sf, Ioan Gură de Aur: oamenii care au locuit pământul acesta au făcut multe roade de răutate, de aceea pierd și roadele pământului, pentru că prin pieirea lor și prin nerodirea pământului, **pământul să amintească veșnic generațiilor viitoare** și să le grăiască tuturor de răutatea celor ce l-au locuit!”.

EVOLUȚIA PĂCATULUI ȘI EVALUAREA STĂRII ACTUALE ÎN CARE SE AFLĂ OMUL

- Părintele Dumitru Stăniloae: starea paradisiacă se referă atât pentru suflet cât și pentru trup.
- Sf Simeon Noul Teolog: Dumnezeu nu l-a creat pe om neschimbător, pentru că acesta era caracteristica Dumnezeiască, ci schimbător; această stare primordială nu era o stare perfectă de împlinire, de aceea el s-a putut pierde.
- Sf. Grogorie de Nyssa: „viața proprie oamenilor și după natura lor este cea care seamănă cu viața divină”
- Sf. Maxim Mărturisitorul: „...moartea se hrănește din noi, iar noi nu mai trăim, mereu hrănici cu lucruri trecătoare de către ea”

INFLUENȚA MEDIULUI ASUPRA SĂNĂȚĂII TRUPEȘTI ȘI SUFLETEȘTI A OMULUI.

- D. Stăniloae: Omul trăiește existența lui pe pământ ținând cont de relația suflet-trup de care are mare grijă pentru a se mântui. Așa cum am arătat, înainte de cădere, Adam avea o singură fire unită în suflet și trup superioară naturii; după cădere natura suferă, începând să fie potrivnică omului, iar universul biologic începe să devină tot mai corupt în legile lui
- Starea trupului omului, poate fi de om sănătos sau om bolnav; am avea 2 stări ale mediului, foarte asemănătoare cu cele ale omului: mediu poluat și mediu curat, după cum am văzut stările sunt interdependente.
- Față de mediul natural, omul are în plus sufletul: are obligația de a avea grijă de natură și nu invers
- Atunci când nu avem grijă de propria noastră ființă umană, deci nu îngrijim sufletul, se degradează și trupul, fiindcă se îmbolnăvesc ambele

CONCLUZII

1. Păcatul are o repercursiune evidentă (așa cum reiese din cele arătate mai sus) asupra degradării mediului (deoarece mediul natural a fost creat pentru om), ceea ce implică mai departe o degradare a sănătății omului.
2. Există un cerc vicios, format printr-o legătură evidentă între degradarea mediului înconjurător și păcat, iar omul este la mijloc.
3. Având în vedere această legătură foarte strânsă între om și mediu, evaluarea mediului va avea în vedere omul (și nu economicul), adică **propunem o paradigmă antropocentrică** (de evaluarea a impactului activității omului asupra mediului **prin cuantificarea costurilor cu degradarea sănătății oamenilor**).

4. Motivarea propunerii are în vedere explicația teologică și științifică. Explicația teologică este că natura a fost creată după legea Dumnezeiască pentru a ajuta și a dezvolta viața omului.

5. Explicația științifică pleacă de la premiza că dacă omul exploatează mediul și tot el este afectat, atunci evaluarea impactului asupra mediului poate avea tot omul în centrul calculelor economice (mediu să fie suport pentru om și nu omul să fie suport pentru mediu).

6. Dezechilibrele ecosistemelor sunt evidente, mai ales prin apariția bolilor moderne cauzate de exploatarea irațională a mediului. Natura ajunge să nu mai țină cont de nevoile de consum ale oamenilor și omul nu mai poate controla natura, ceea ce reprezintă o idee contrară Sfintei Scripturi, conform căreia, natura a fost făcută pentru om.

7. Fac. 8, 21: „Am socotit să nu mai blestem pământul pentru faptele omului, pentru că cugetul inimii omului se pleacă la rău din tinerețile lui și nu voi mai pierde **toate vietățile**, cum am făcut”.

Atunci bolile moderne pot fi considerate un argument teologic ca răspuns la „păcatele moderne” ale oamenilor ca manifestare a pedepsei divine?

Există calea credinței care ne asigură apropierea omului de Dumnezeu și de natura înconjurătoare creată pentru a fi *stăpânită* de om, aceasta rămânând cea mai sigură cale de dezvoltare în continuare a omului modern. Există multe cărți și păreri a multor specialiști care ne arată că noua ideologie neomarxistă are origini în acceptarea păcatului strămosesc, moștenit de la protopărinții nostri, așa cum am arătat și-n lucrare, autori și cărți citați deja în lucrare.